

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita, PF,**
Katedra hudební výchovy

Datum odevzdání posudku: 25. 7. 2022

Diplomantka: Klára Fridrichová, DiS.

Aprobace: **Hra na nástroj nebo zpěv**
se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Českobudějovické festivaly umělé hudby po roce 1989

Hudební festivaly nepochybně představují velmi významnou součást kulturního života dané lokality, a to jak z hlediska společenského, tak i z hlediska dramaturgického, v němž se zpravidla odlišují od běžných zvyklostí místního koncertního provozu. Zároveň jde většinou o akce, jež vycházejí ze soukromé či spolkové iniciativy nevelkého okruhu pořadatelů. Z této situace vyplývají svébytné důsledky ekonomické i dokumentační: Na rozdíl od chodu zřizovaných institucí (filharmonii či divadel) se festivaly umělé hudby obvykle nemohou spoléhat na relativně stabilní finanční zázemí zajištěné státem. Navíc zde hrozí mnohem větší riziko ztráty historické paměti, neboť písemná dokumentace se v tomto případě jen zřídka dostává v ucelené podobě do fondů místních archivů.

Ze všech těchto důvodů považují dané téma za velmi záslužné, byť ne jednoduché. S potěšením konstatuji, že dle mého názoru se Kláře Fridrichové podařilo danou problematiku velmi úspěšně zpracovat do takové míry, jakou lze u bakalářských prací očekávat. Text má logickou, přehlednou strukturu, kdy po základním terminologickém a historickém úvodu následují kapitoly věnované jednotlivým festivalům. V těchto kapitolách se autorka vždy zabývá obdobným okruhem otázek, tedy historií festivalu, jeho organizačním zázemím, dramaturgií, financováním, návštěvností, případně dalšími vyhlídkami do budoucna. Podrobněji takto představuje sedm festivalů, povětšinou konaných v současné době (s výjimkou Chodurova festivalu pěveckých sborů a Hudebních slavností Emy Destinové, jejichž tradice je v současné době přerušena či ukončena). Okrajově se pak práce věnuje i několika dalším festivalům z 90. let 20. století, případně takovým, jež s vymezeným tématem souvisejí jen částečně (z dramaturgických důvodů či z hlediska místa konání).

Převažujícím zdrojem informací byly osobní rozhovory, doplněné o údaje z webových stránek festivalů a v několika případech též pramenným výzkumem v archiváliích. Při této struktuře zdrojů práci vcelku logicky chybí větší kritický odstup od výpovědi organizátorů, stejně jako komentář k širšímu rámci dobových ekonomických a kulturních souvislostí, takovéto požadavky by však metodologicky i rozsahově značně překračovaly možnosti bakalářské práce. I v předložené podobě proto považuji text Kláry Fridrichové za přínosný, s velkou měrou původních zjištění a vysokou dokumentační hodnotou; jak už bylo uvedeno výše, historická paměť o tomto typu festivalů bývá relativně krátká, namnoze závislá na osobní paměti zainteresovaných osobností.

Z formálního hlediska hodnotím práci velmi pozitivně. Autorka se vyjadřuje velmi plynule, čtivě, nedopouští se stylistických ani gramatických přehmatů, důsledně a přehledně odkazuje na zdroje. Jako vedoucí práce s potěšením konstatuji, že ve všech těchto ohledech prokázala Klára Fridrichová takovou míru samostatnosti, s níž se setkávám jen výjimečně. Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**

podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 25. 7. 2022

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------